

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 305/04-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. októbra 2004 o späťvzatí sťažnosti Vladislava Marhoula, B., vo veci porušenia jeho základného práva na primerané hmotné zabezpečenie v starobe a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom Krajského súdu v Bratislave a Sociálnej poisťovne, ústredia, so sídlom v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti Vladislava Marhoula z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. augusta 2004 doručená sťažnosť Vladislava Marhoula, B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva na primerané hmotné zabezpečenie v starobe a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) a Sociálnej poisťovne, ústredia, so sídlom v Bratislave (ďalej len „sociálna poisťovňa“).

Sťažovateľ okrem iného poukázal na arogantný prístup sociálnej poisťovne k jeho osobe, zo strany ktorej nedošlo „... k platbě zadržovaných měsíčních dávek jako příspěvku k důchodu pro vojáky PTP á 540 ,- Sk/měsíčně a přiznání I. pracovní kategorie za dobu nuceného nasazení v bani Václav I v Orlové-Rychvald na ostravsku v r. 1950 – 11/1951 jako jedinému z ostatních bratislavských vojáků PTP té doby“. Sťažnosť smeruje aj proti postupu krajského súdu, ktorý ho podľa sťažovateľa poškodzuje ako občana Slovenskej republiky českej národnosti. V súvislosti s tým sťažovateľ uviedol, že „*Psychické tlaky a nepoctivé vedení mé právní věci trvají od r. 1994...*“, a tvrdil, že krajský súd jeho spor predlžuje s nádejou, že zomrie.

Sťažovateľ žiadal v súvislosti s uvedeným, aby mu ústavný súd priznal sumu 250 000 Sk ako odškodnenie za vzniknutú nemajetkovú a finančnú ujmu.

Keďže sťažnosť sťažovateľa nespĺňala základné náležitosti podľa § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších prepisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), vyzval ho ústavný súd listom z 13. septembra 2004 na odstránenie jej nedostatkov.

V podaní z 27. septembra 2004, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 29. septembra 2004, sťažovateľ uviedol: „... obraciam sa na Vás v predmetnej veci a z dôvodov nesplnenia základných náležitostí v mojom podaní adresovanom Ústavnému súdu Slovenskej republiky, ustanovených zák. č. 38/1993 Z. z. a dôvodov nevyčerpania všetkých opravných prostriedkov, resp. iných právnych prostriedkov pred všeobecným súdom, beriem v celom rozsahu svoje podanie doručené na Ústavný súd Slovenskej republiky v celom rozsahu späť“.

Podľa § 54 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu

alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Pretože ústavný súd nezistil dôvody, ktoré by mohli viesť k záveru o neprípustnosti späťvzatia predmetnej sťažnosti, konanie o nej zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2004